

BLASKOOKI (1) ai

a jasne; oba o prawdopodobnie jasne (tak w formancie -o- oraz oko).

sg m N blaskooki. ◇ [f N blaskookå.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Zezowaty; może: mrużący oczy; *paetulus, paetus* Cn: Ieſth theſz y kmyeczyow brath chlop blyalkooky kthori nawſtąpni jarmark wſzal czapką zyelyona y thacher nozi *LibMal* 1545/98v.

[W połączeniu szeregowym: *Rufam ne illam uirginem caſſiam ſparfo ore adunco naſo*. Ona to liſowátá/iákoby krzywouſta/ błáſko oka/ párfkonofa. *TerentMatKęt* I3v.]

Synonim: brłokowaty.

Cf **BLASKATY**

KN